

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΤΑΓΚΟΣ

Πολύ δύσκολο το 2017

Δεν υπάρχει άνθρωπος στον πλανήτη που να μην εύχεται την 31η Δεκεμβρίου ή την 1η Ιανουαρίου η νέα χρονιά να είναι καλύτερη από την προηγούμενη. Η ελπίδα είναι μία από τις βασικές κινητήριες δυνάμεις του ανθρώπινου γένους από την πρώτη στιγμή που αυτό απέκτησε το σημερινό σχήμα του και τις αντίστοιχες πνευματικές ικανότητες. Δυστυχώς, όμως, στη σημερινή συγκυρία και στη φάση που βρίσκεται ο κόσμος, η ελπίδα ότι το 2017 θα αποδειχθεί καλύτερο από το πολύ δύσκολο 2016 είναι αμυδρή, σχεδόν ανύπαρκτη.

Για τους Έλληνες πολίτες ειδικά, τίποτα δεν δείχνει ότι η κατάστασή τους θα βελτιωθεί το τρέχον έτος, παρά τις προσδοκίες που προσπαθεί απεγνωσμένα να δημιουργήσει η κυβέρνηση. Η ίδια ακολουθεί τη γνωστή επικοινωνιακή πολιτική της ασάφειας και των εντυπώσεων, ενώ τα πάντα είναι στον αέρα στις σχέσεις της με τους δανειστές και κανείς δεν μπορεί να προβλέψει την κατάληξή τους. Αντίθετα, είναι πολύ ορατή

η κυβερνητική προσπάθεια να ενισχύσει τις πελατειακές σχέσεις σε νευραλγικούς τομείς, όπως η εκπαίδευση, η υγεία και η διοίκηση, όχι απλά για να διατηρήσει την κομματική βάση της, αλλά και για να ελέγξει πλήρως το κράτος, ακόμη και τα μίντια.

Είναι επίσης φανερό ότι η κυβέρνηση έχει επιλέξει την επιβολή μεγαλύτερων φόρων και εισφορών για να αυξήσει τα κρατικά έσοδα και να ανταποκριθεί στους όρους των δανειστών, αντί των μεταρρυθμίσεων. Δεν προωθεί ούτε αυτές τις διαδικασίες των ιδιωτικοποιήσεων για τις οποίες δεσμεύθηκε και νομοθέτησε, αρνείται να δημιουργήσει ένα στοιχειωδώς ελκυστικό περιβάλλον για επενδύσεις, δεν μπορεί να ξεφύγει από το ακραίο κρατικίστικο μοντέλο που την χαρακτηρίζει, παρουσιάζεται ανίκανη να πορευθεί με συγκεκριμένο σχέδιο που να εναρμονίζεται με την πραγματικότητα και τις απαιτήσεις των καιρών. Που σημαίνει ότι ο ορίζοντας για την πραγματική οικονομία παραμένει από ομιχλώ-

δης έως σκοτεινός.

Όλα αυτά, με το διεθνές περιβάλλον να είναι εξαιρετικά ασταθές. Είναι ίσως η πρώτη φορά, τουλάχιστον μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, που οι όποιες σταθερές κλονίζονται τόσο έντονα. Με τον Ντόναλντ Τραμπ ιδιαίτερα απρόβλεπτο και τις ΗΠΑ διχασμένες, με τη Μέση Ανατολή και τη Βόρεια Αφρική βουτηγμένες στη βία και την καταστροφή, την Τουρκία στα πρόθυρα του χάους, την τρομοκρατία των ακραίων ισλαμιστών να προκαλεί τον φόβο σε Ανατολή και Δύση, την προσφυγιά και τη μετανάστευση να παίρνουν τεράστιες διαστάσεις, τον λαϊκισμό, τον εθνικισμό και την ξενοφοβία να κυριαρχούν, την Ευρώπη να απειλείται με διάλυση, την Ουκρανία να έχει μετατραπεί σε εστία μεγάλης έντασης, κάθε πρόβλεψη για τη μορφή του κόσμου στο τέλος του 2017 είναι εξαιρετικά παρακινδυνευμένη. Με λίγα λόγια, η μόνη ρεαλιστική ελπίδα και ευχή για τον καινούργιο χρόνο είναι να έχουμε την υγεία μας και να πρυτανεύσει η λογική.

ΑΥΓΗ

Καλώς ήλθατε στην Ελλάδα

Μια έρευνα της βρετανικής εφημερίδας, βασισμένη σε στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ που αφορούσαν την περίοδο 2010-2014, έγιναν αφορμή να ανακαλύψουν ορισμένοι ετεροχρονισμένα όσα οι πολίτες βίωσαν κατά την εποχή που ο Άδωνις Γεωργιάδης υπερθεμάτιζε έναντι των δανειστών για τις περικοπές, τις απολύσεις, τα "δώρα" στους ιδιώτες και τη στοχευμένη αποδιοργάνωση του ΕΣΥ.

Την κατάρρευση του συστήματος δημόσιας Υγείας ανακάλυψε μερίδα του Τύπου με τη βοήθεια του βρετανικού «Guardian» και έσπευσε να βγάλει τα νύχια του προς την ηγεσία του υπουργείου με τη χαρακτηριστική χρονοκαθυστέρηση που διακρίνει τα συστημικά ΜΜΕ του τόπου.

Μια έρευνα της βρετανικής εφημερίδας, βασισμένη σε στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ που αφορούσαν την περίοδο 2010-2014, έγιναν αφορμή να ανακαλύψουν ορισμένοι ετεροχρονισμένα όσα οι πολίτες βίωσαν κατά την εποχή που ο Άδωνις Γεωργιάδης υπερθεμάτιζε έναντι των δανειστών για τις περικοπές, τις απολύσεις, τα "δώρα" στους ιδιώτες και τη στοχευμένη αποδιοργάνωση του ΕΣΥ. Ήταν πραγματικά χρήσιμο το βρετανικό ρεπορτάζ, μιας και βοήθησε πολλούς να ανακαλύψουν τι πραγματικά συνέβαινε τα χρόνια της μεγάλης σιωπής. Ήταν χρήσιμη η έρευνα του «Guardian» ώστε να πέσουν οι μάσκες όσων για χρόνια προπαγάνδιζαν και χειροκροτούσαν την ευεργετική επίδραση των μνημονιακών πολιτικών στον χώρο της Υγείας με ευθύνη υπουργών όπως ο Ανδρέας Λοβέρδος, ο Άδωνις Γεωργιάδης και ο Μάκης Βορίδης. Όλων αυτών που συστηματικά και μεθοδευμένα προχώρησαν βήμα - βήμα στη διάλυση ενός από τους σημαντικότερους πυλώνες του κοινωνικού κράτους με την ανοχή της συντριπτικής πλειονότητας των ΜΜΕ.

Έστω και αργά κάποιοι ανακάλυψαν τις συνθήκες αποσύνθεσης του συστήματος πρωτοβάθμιας φροντίδας και των δημόσιων νοσοκομείων, όπως αυτές επιβλήθηκαν από τους φανατικούς

εκφραστές της αντικοινωνικής πολιτικής που πέταξε στο περιθώριο εκατομμύρια πολίτες στερώνοντας τους ακόμη και αυτό το ελάχιστο δικαίωμα στην ιατρική και φαρμακευτική περίθαλψη. Στα χρόνια της επιβεβλημένης "σιγής ασυρμάτου" των ΜΜΕ τέτοιου είδους στοιχεία είχαν εξοστρακιστεί από την ειδησεογραφία και όσοι τολμούσαν να διαμαρτυρηθούν για τη διάλυση του ΕΣΥ, αν κατάφερναν να βρουν μια χαραμάδα στον δημόσιο λόγο, κατηγορούνταν για αντιμεταρρυθμιστικές αγκυλώσεις που λειτουργούσαν ως τροχοπέδη στο νεοφιλελεύθερο μοντέλο ανάπτυξης. Στα χρόνια της σιωπής των ΜΜΕ εξαφανίστηκαν από προσώπου γης οι εκατομμύρια αποκλεισμένοι ανασφάλιστοι και παρουσιάζονταν ως επιτυχίες τα "εισιτήρια" του Άδ. Γεωργιάδη.

Χρειάστηκε να περάσουν δύο χρόνια ώστε κάποιοι να ανακαλύψουν τι έγινε στην Ελλάδα των Μνημονίων. Χρειάστηκε να αλλάξει η κυβέρνηση ώστε να γίνουν "αποκαλυπτικά ρεπορτάζ" για τις ελλείψεις στα νοσοκομεία, που μέχρι το 2014 αποτελούσαν δημοσιογραφικό άβατο για τα ΜΜΕ των προνομιακών σχέσεων με το ΚΕΕΛΠΝΟ. Δυστυχώς για ορισμένους η «ανακάλυψη της Αμερικής» έχει αξία όταν συμβαίνει σε παρόντα χρόνο και όχι με την ύποπτη χρονοκαθυστέρηση του ανυποψίαστου των προηγούμενων χρόνων.

Η περίπτωση της αναπαραγωγής της έρευνας του «Guardian» δεν διεκδικεί δάφνες πρωτοτυπίας για τα συστημικά ΜΜΕ, που εκ των υστέρων ανακαλύπτουν προβλήματα και ελλείψεις σε όλους τους τομείς της κοινωνικής και δημόσιας σφαίρας. Τα παραδείγματα πολλά και επαναλαμβανόμενα από τους απόντες των προηγούμενων χρόνων, που θαρρείς και ανακάλυψαν την Ελλάδα αμέσως μετά τις εκλογές του 2015. Μόνο που απευθύνονται σε πολίτες με μνήμη, που δεν έλειπαν από τη χώρα.

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

Δημαγωγία και σκιαμαχίες

Απολύτως ακριβές ως προς τα στοιχεία που περιέχει είναι το ενημερωτικό σημείωμα της Νέας Δημοκρατίας σχετικά με την αύξηση φόρων και εισφορών, αλλά και τις νέες περικοπές που άρχισαν να ισχύουν με το νέο έτος.

Το ανακριβές βρίσκεται στο γεγονός ότι η αξιωματική αντιπολίτευση φορτώνει όλες τις ευθύνες στην κυβέρνηση, ενώ αποσιωπά εντελώς τον ρόλο των δανειστών. Γιατί, άραγε; Τον θεωρεί δευτερεύον ζήτημα ή έχει το μαγικό ραβδάκι για να μετατρέψει τους δανειστές σε αρνάκια και δεν μας το λείει; Είναι γεγονός ότι με το νέο έτος, όντως, έρχονται νέοι φόροι στην κατανάλωση, νέες περικοπές και νέα αύξηση εισφορών (για τους ελεύθερους επαγγελματίες) που θα πλήξουν τη μεγάλη πλειονότητα του ελληνικού λαού.

Πρόκειται για μέτρα συμφωνημένα εδώ και καιρό με τους δανειστές, ενώ πολλά από αυτά προέρχονται από τη συμφωνία του Ιουλίου του 2015 και ως πλαίσιο (εργαλειοθήκες, «κόφτες», δημοσιονομικοί στόχοι) έχουν εγκριθεί και από τη Ν.Δ. Το σημαντικότερο όλων είναι ότι πρόκειται για μέτρα που έχουν επιβληθεί από τους δανειστές.

Είναι δεδομένο ότι η Ν.Δ. δεν αμφισβητεί τη θέση της χώρας στο ευρώ. Είναι δεδομένο ότι η Ν.Δ. ουδέποτε αμφισβήτησε τα μνημόνια. Είναι δεδομένο ότι ως κυβέρνηση εφάρμοσε την πολιτική των δύο από τα τρία μνημόνια που γνώρισε η χώρα. Είναι δεδομένο επίσης ότι ευρισκόμενη ως κυβέρνηση απέναντι στους δανειστές είναι η πρώτη που κατάπε αμάσπετες τις διαφορετικές οικονομικές πολιτικές που πρότεινε (όπως τις περίφημες διακηρύξεις στο Ζάππειο του Αντώνη Σαμαρά). Είναι δεδομένο, τέλος, ότι ουδέποτε παρότρυνε την κυβέρνηση να έρθει σε ρήξη με την τρόικα και τους επονομαζόμενους θεσμούς. Αρα, γεννιέται ένα απλό ερώτημα: Τι άλλο πέρα από φτηνή δημαγωγία συνιστούν οι ανακοινώσεις της που περιγράφουν ορθά τη ζοφερή πραγματικότητα την οποία έχουμε μπροστά μας, αλλά κρύβουν την αιτία της;

Το πρόβλημα της χώρας από το 2010 και μετά είναι οι δανειστές. Αυτό ακριβώς είναι που επιμελώς κρύβει και αποσιωπά η Ν.Δ. Αν καταφέρει να εξηγήσει πώς θα απαλλαγούμε από αυτούς, ίσως να πείσει. Μέχρι τότε απλώς θα σκιαμαχεί ριχνοντας τις ευθύνες μόνο στην κυβέρνηση.